

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 582/2015
07.07.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.С., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1198/13 од 26.06.2015. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2171/13 од 24.09.2013. године, у седници већа одржаној 07.07.2015. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1198/13 од 26.06.2015. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2171/13 од 24.09.2013. године повређен кривични закон - члан 369. тачка 2. Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“, број 70/2001, ..., „Службени гласник РС“ број 58/2004 ...), у корист окривљеног З.С.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 447/12 од 09.04.2013. године окривљени З.С. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико окривљени у року провере од две године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљеном је, на основу члана 297. став 5. КЗ изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у периоду од три месеца, по правноснажности пресуде, те је обавезан да суду накнади трошкове паушала и кривичног поступка, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2171/13 од 24.09.2013. године, поводом жалбе Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици и жалбе

браниоца окривљеног З.С., а по службеној дужности, преиначена је пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 447/12 од 09.04.2013. године, тако што је према окривљеном З.С. на основу члана 354. тачка 2. ЗКП одбијена оптужба да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ док су трошкови кривичног поступка, на основу члана 197. став 1. ЗКП, пали на терет буџетских средстава суда.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2171/13 од 24.09.2013. године, на основу члана 482. ЗКП, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 1198/13 од 26.06.2015. године, због повреде кривичног закона - члана 369. тачка 2. ЗКП („Службени лист СРЈ“, број 70/2001, ..., „Службени гласник РС“ број 58/2004 ...), уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да утврди да је наведеном побијаном правноснажном пресудом повређен закон у корист окривљеног З.С.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног З.С., адвокату Н.Ј., одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, уз примену члана 604. ЗКП („Службени гласник РС“, број 72/2011) нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости истиче да је Апелациони суд у Новом Саду доносећи побијану пресуду на основу члана 354. тачка 2. ЗКП, којом се одбија оптужба према окривљеном З.С., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 2. ЗКП у корист окривљеног З.С.

Према разлозима другостепене пресуде, Апелациони суд у Новом Саду је закључио да се везано за предметно кривично дело, ради о пресуђеној ствари, која околност искључује кривични прогон. Наиме, другостепени суд је упоређењем чињеничног описа прекршаја у пресуди Прекршајног суда у Руми, Одељење у Инђији I 8-1161/11 од 10.05.2011. године која је постала правноснажна 30.06.2011. године и чињеничног описа кривичног дела у оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици Кт 319/11 од 03.05.2012. године и изреци првостепене пресуде Основног суда у Сремској Митровици К 447/12 од 09.04.2013. године, нашао да је у питању исти животни догађај који се десио у исто време, на истом месту и истоветном радњом окривљеног, при чему су све напред наведене чињенице а и саме чињенице у вези настанка телесних повреда, које представљају последицу радње извршења овог кривичног дела, биле опште познате како у тренутку када се догађај одиграо, тако и у тренутку покретања прекршајног поступка, па је у том смислу без утицаја чињеница што последица у

виду телесних повреда које су задобили сапутници у истом возилу којим је управљао окривљени З.С. нису обухваћене у чињеничном опису радње прекршаја, јер њихов настанак у конкретном случају, када су биле познате у склопу осталих околности случаја, сам догађај не чини суштински другачијим. Како пресуђена ствар представља околност која искључује кривично гоњење по основу одредбе члана 354. тачка 2) ЗКП, апелациони суд је поводом изјављених жалби, а по службеној дужности, преиначио првостепену пресуду тако што је у односу на окривљеног З.С. одбио оптужбу, на основу члана 354. тачка 2. ЗКП, за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ.

Међутим, закључци другостепеног суда - Апелационог суда у Новом Саду дати у пресуди Кж1 2171/13 од 24.09.2013. године, према основаним наводима у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и по налажењу Врховног касационог суда, не могу се прихватити као правилни.

Забрана поновног суђења у истој ствари, односно забрана гоњења и кажњавања за исто дело, која је као основно начело кривичног законодавства Републике Србије садржана у одредби члана 6. раније важећег ЗКП и као апсолутно и неповредиво право на правну сигурност гарантовано чланом 34. став 4. Устава РС и обавезујућим нормама међународног права (члан 14. став 7. Међународног пакта о гађанским и политичким правима; Протокола седам уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода), подразумева немогућност покретања и вођења казненог поступка против неког лица за дело које произлази из истих чињеница или чињеница које су у суштини исте као оне које су основ оптужбе за казнено дело у ранијем поступку против тог лица који је правноснажно окончан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је другостепени суд приликом анализирања утврђених чињеница из којих произлазе битна обележја прекршаја и кривичног дела, које су стављене на терет окривљеном у прекршајном и у кривичном поступку, извео погрешне и неприхватљиве закључке да се ради о истим чињеницама и истим инкриминисаним радњама окривљеног З.С.

Пресудом Прекршајног суда у Руми, Одељење Инђија I 8-1161/11 од 10.05.2011. године која је постала правноснажна 30.06.2011. године окривљени З.С. је оглашен кривим за прекршај из члана 332. став 1. тачка 77. ЗОБС-а на путевима због тога што је дана 15.01.2011. године у 23,15 сати у Инђији на старом магистралном путу Нови Сад-Београд код 157 километра плус 600 метара управљао путничким возилом марке „...“ рег. ознаке ... под дејством алкохола у организму, у количини од 0,89 мг/мл.

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 447/12 од 09.04.2013. године окривљени З.С. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ што је 15.01.2011. године у 23.15 часова на путу Нови Сад - Инђија, М22/1- стари, на 155 км и 600м ..., услед алкохолисаности од 0,89‰ алкохола у

организму ... управљајући својим путничким моротним возилом марке „...“ 316. рег. ознаке ... не придржавајући се саобраћајних прописа сходно члану 42. став 1. и члану 187. ЗОБС-а на путевима угрозио јавни саобраћај и довео у опасност живот и тело људи тако што брзину кретања возила од 102 км/х није прилагодио условима саобраћаја, возњи ноћу ван насељеног места нити својим психофизичким способностима - возња под дејством алкохола, која брзина је била већа од дозвољене и безбедне брзине од 80км/х за дату деоницу пута ... услед које непрописне возње на средини коловоза изгубио контролу над возилом и преврнуо се на кров клизећи возилом по коловозу ... услед које саобраћајне незгоде су путници у возилу окривљеног З.С. задобили телесне повреде и то: оштећени А.С. тешке телесне повреде опасне по живот, а оштећена В.Д., ошт. М.М. и ошт. Д.М. лаке телесне повреде.

Према наведеном, иако је у оба поступка реч о истом окривљеном лицу – З.С., те о животном догађају који се одиграо у истом просторном и временском оквиру, чињенични опис прекршаја за који је оглашен кривим пресудом Прекршајног суда у Руми, Одељење Инђија I 8-1161/11 од 10.05.2011. године за прекршај из члана 332. став 1. тачка 77. ЗОБС-а на путевима, битно је различит од чињеничног описа кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ које је окривљеном стављен на терет оптужницом Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици Кт 319/11 од 03.05.2012. године и за које је оглашен кривим првостепеном пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 477/12 од 09.04.2013. године. Окривљени З.С. оглашен је кривим за прекршај искључиво зато што је управљао путничким возилом под дејством алкохола од 0,89 мг/мл алкохола у крви, док је првостепеном кривичном пресудом окривљени З.С. оглашен кривим и за друге радње, поред управљања возилом под утицајем алкохола, односно због тога што се возилом кретао ноћу ван насељеног места неприлагођеном брзином од 102 км/х која је била већа од дозвољене и безбедне брзине кретања од 80 км/х услед чега је наступила саобраћајна незгода и и превртање возила којом приликом су настале телесне повреде код путника у возилу као последица кривичног дела и то у односу на једног оштећеног тешка телесна повреда опасна по живот а у односу на троје оштећених лица лаке телесне повреде.

Имајући у виду напред наведено, по оцени Врховног касационог суда не може се рећи да се опис прекршаја у односу на који је прекршајни поступак вођен и правноснажно окончан односи на потпуно исти догађај и потпуно исте чињенице и радње окривљеног а у вези с`тим и настале последице у виду четири телесне повреде и то једне тешке телесне повреде у односу на оштећеног А.С. и три лаке телесне повреде у односу на ошт. В.Д., М.М. и Д.М. које представљају битна обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ.

С`тога се, насупрот погрешном закључку другостепеног суда Апелационог суда у Новом Саду, у конкретном случају не ради о пресуђеној ствари и није било основа за доношење одбијајуће пресуде, по том основу.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде, тако што је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и будући да је захтев поднет на штету окривљеног З.С., ограничио се на то да утврди повреду закона, те је утврдио да је побијаном правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2171/13 од 24.09.2013. године повређен кривични закон у корист окривљеног З.С. - одредба члана 369. тачка 2. раније важећег ЗКП, при томе не дирајући у правноснажност побијане пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.**